

வினாக்கள்

16

ஒக்டோபர் 2004

விலை 5.00 ரூபாய்

மலையக சிறுக்கை இலக்கிய

மூலக்கர்த்தா கோ.நடேசய்யர்

— நூல்வெளியீட்டு விழாவில் அந்தனி ஜீவா உரை

இலங்கை தமிழ் இலக்கியத்தில் மலையக இலக்கியம் இன்று ஒரு தனிப்பிரிவாக அங்கீரிக்கப்பட்டுள்ளது. 170 வருடங்களாக இங்கு வாழ்ந்து வரும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் தங்களை இங்கு இன்று மலையக மக்களாக அங்கீராம் பெற்றுள்ளார்கள். இந்த மக்களின் ஆக்க இலக்கியங்கள் 'மலையக இலக்கியம்' என அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு தெரிவித்தார் மலையக கலை இலக்கிய பேரவை செயலாளர் அந்தனி ஜீவா.

கண்டி சத்யோதய மண்டபத்தில் ஓய்வு பெற்ற கல்வி அதிகாரி எஸ். அன்னராஜ் தலைமையில் நடைபெற்ற டிரீம் போட் (Dream Boat -கனவுப்படகு) சிறுக்கை நூல் வெளியீட்டு வைபவத்தில் விமர்சன உரையாற்றுக்கையிலேயே இவ்வாறு தெரிவித்தார். இந்த நூலில் மலையக சிறுக்கைகள் சிலவற்றை தெரிவிசெய்து எஸ்.அன்னராஜ் மற்றும் சத்தியோதய நிறுவன வணக்கத்திற்குரிய பிதா போல்கெஸ்பஸ்கம் மொழி-பெயர்ப்பு செய்திருந்தனர்.

இவ்வைபவத்திற்கு சமூக சேவையாளரும், சுமல் பந்து வீச்சாளர் முரளிதாரனின் தந்தையுமான எஸ்.முத்தையா பிரதம் அதிதியாக கலந்துகொண்டார்.

தொடர்ந்து அந்தனி ஜீவா தமதுரையில்:

இலங்கை தமிழ் நவீன சிறுக்கை வரலாறு 1930களில் ஆரம்பமாகிற்று. 1931ல் பத்திரிகையாளராக வருகை தந்த தொழிற் சங்கவாதியும், அரசியல்வாதியுமான கோ. நடேசய்யர் ஆக்க இலக்கிய முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார். இவர் எழுதிய இராமசாமி சேர்வையின் சரித்திரம் என்ற கதையுடனேயே மலையக சிறுக்கை இலக்கியம் ஆரம்பமாகிறது.

மலையக சிறுக்கைகளுக்கு உருவும் அமைத்தவர் என போற்றப்படும் என்.எஸ். எம்.ராமமையா 1961ல் தினகரனில் எழுதிய 'ஒரு கூடைக்கொழுந்து', சிறுக்கை மூலம்

பலரின் பார்வை மலையக இலக்கியம் பக்கம் திரும்பியது. என்.எஸ். எம். இராமையா, சி.வி.வேலுப்பிள்ளை போன்றோரை தினகரனில் எழுத ஊக்கவித்தவர் பேராசிரியர் கைலாசபதி. 60 களில் மலையக இலக்கிய துறைக்கு அற்புதமான சிறுக்கைகளை சிலர் எழுதினார்கள். திருச்செந்தூரன், கே.கணேஷ், தெளிவுத்தை ஜோசப், சாரல் நாடன், மரியதாஸ், மு.சிவலிங்கம், பூரணி, நயிமா சித்திக் போன்றோரை குறிப்பிடலாம்.

அடுத்த கட்டமாக மாத்தளை சோழ, மலரன்பன், மாத்தளை வடிவேலன், மல்லிகை சி.குமார், பன்னிர்செல்லவும், நூரளை சண்முகநாதன் என சிலரைக் குறிப்பிட்டுச் சுட்டிக்காட்டலாம். மலையக சிறுக்கைகள் மலையக மக்களின் வாழ்க்கையை, வரலாற்றை, வாழ்வியலைக் காட்டும் ஆக்கமாகும்.

இந்த கனவுப்படகு பெருந்தோட்டத்துறை மக்களின் கதையைச் சொல்லும் ஆவணமாகும். ஆனால் இதில் என்.எஸ். எம். இன் கதைகள் இடம்பெறாமை பெரும் குறைபாடாகும். இவரது 'ஒரு கூடைக்கொழுந்து' கதையின் மூலம் ஒருகாலகட்டத்தினை சித்தரிப்பவர். இங்கு ஜெயங்கொடியும் மறக்கப்பட்டுள்ளார்.

மலையகம் சாராத் நந்தி' டாக்டர் சிவஞான சுந்தரம், அ.செ.முருகானந்தம், வரதர், டானியல் போன்றோரும் எழுதியுள்ளனர். மலையகத்தினை தங்கள் வாழ்விடமாகக் கொண்ட தி.ஞானசேகரன், புலோலியூர் சதாசிவம் ஆகியோரும் சிறந்த படைப்புக்களை தந்துள்ளனர். அவர்களும் இதில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இதில் அ.செ.முருகானந்தனின் காளிமுத்துவின் பிரஜா உரிமை முக்கியமானதாகும் என்றார்.

மேலும் 25 மலையக சிறுக்கைகளை தெரிந்து மொழி பெயர்த்து மற்றொரு நூல் வெளியிடவுள்ளதாகவும், அதில் இவர்களும் இடம்பெறுவார்கள் எனவும் போல் கெஸ்பஸ் தெரிவித்தார்.

தகவல்: ஆர்.மகேஸ்வரன்

வீதி நாடகம் மூலம் வளரும் புதிய சிறுக்கைகள்

— கலைஞர் பிரளைன் —

வீதி நாடகங்களுக்கு எல்லைகள் செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை. ஐஞாயக வாழ்வியல் பாரம்பரியங்களில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகள் மறுக்கப்படும்போது ஊர்வலம், வேலை நிறுத்தம், போராட்டம் என்பவற்றின் மூலம் உரிமையைப் பெற்றுக் கொள்ள கையாளப்படும் உத்திகளைப் போல வீதி நாடகத்தையும் எனிய உத்தியாக பயன்படுத்துகின்றோம்.

இலங்கை வந்துள்ள கலைஞர் பிரளைன் அட்டன் நகர சபை மண்டபத்தில் மலையக கலைஞர்களை சந்தித்து கலந்துரையாடுகையிலேயே இவ்வாறு தெரிவித்தார். இக்கலந்துரையாடலை கண்டி சமூக அபிவிருத்தி நிறுவனம் ஒழுங்கு செய்திருந்தது.

வீதி நாடகத்தின் மூலம் மக்கள் மத்தியில் ஏத்தகைய தாக்கக்கை ஏற்றுக்கொண்டிருந்து, சிறுக்கை மூலம்

படுத்தலாம் என பிரளைன் மேலும் விளக்கமளிக்கையில்,

பெண்கள் வீதியில் இறங்கி நடிப்பதை எதிர்ப்பது ஆணாதிக்கத்தின் வெளிப்பாடு. எல்லா சமூகங்களிலும் இது காணப்படுகின்றது. பொது நிகழ்ச்சிகளிலும் இது

தொடர்ச்சி பக்கம் 7ல்

மலையிக்கூன் முதல் நூல் "கோப்பிக் கிருஷிக்கும்மி" பற்றியீடு இற்கு.

கலாநிதி மு. நித்தியானந்தன்

1864 பெப்ரவரி 5ம் திகதி. 'தோட்டக் கலிகளை' ஏற்றிச் செல்கின்ற, 150 தொன் கொண்ட 'ஆதிலெட்சுமி' என்ற அரசாங்கக் கப்பலையிலிருந்து பாம்பனுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கும் போது திடீரென்று ஏற்பட்ட புயற்காற்றினால் தூக்கி வீசி ஏறியப்பட்டு மூழ்கிப் போய்விட்டது.

காலை ஏழு மணியைப் போல வடக்குக் கிழக்குத் திசையாக மோசமான புயற்காற்று வீசிக் கொண்டிருப்பதைக் கப்பலின் தண்டல்காரன் அவதானித்தாலும் தாங்கள் வட மேற்குத் திசையில் கப்பலைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்ததால் முதலில் அவன் அதைப்பற்றி அவ்வளவு பொருட்படுத்தவில்லை. ஆனால் சிறிது நேரத்தில் புயற்காற்று தங்கள் கப்பலை நோக்கி வீசி ஆரம்பித்ததும் கப்பலைத் திசைமாற்றிச் செலுத்த தண்டல்காரன் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் எதுவுமே பலிக்கவில்லை.

புயற்காற்று வெகுவாக அண்மித்து, தூர்தின்திடம் பிழுத்த அந்தக் கப்பலின் தளத்தை உக்கிரமாகத் தூக்கி கடற்பரப்பிலிருந்து 3 அடிக்கு மேலே உயர் வீசி ஏற்றிது சடாரென்று புரட்டிக் கப்பலை மூழ்கடித்துவிட்டது. பெரும்பாலான கலிகள் கப்பலின் தளத்திற்குள் சிக்கிக் கொண்டுவிட்டனர்.

கப்பலில் பயணம் செய்த 120 கலிகளில் ஏழு பேர் மாத்திரமே கடலில் மிதந்து கொண்டிருந்த மரத் துண்டங்களைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டு தப்பிக் கொள்ள முடிந்தது. கடலில் இந்த சோகநாடகம் பின்னேரம் இரண்டு மணி வரை நீடித்தது. மணியளவில் அவ்வழியே சென்று கொண்டிருந்த கப்பல் ஒன்று பின்னர் இந்தக் கலிகளை ஏற்றிக் கரை சேர்த்தது. கப்பல் ஊழியர் ஒருவரும் இதில் மூழ்கி மரணமானார். எஞ்சியிருந்த 12 ஊழியர்களும் உயிர் தப்பியிட்டனர். இக்கொடுர சம்பவத்தில் மொத்தம் 114 பேர் பலியானார்கள்.

1864 பெப்ரவரி மாதம் வெளியான The Times of Ceylon பத்திரிகைச் செய்தி தரும் விபரங்கள் இவை.

இலங்கைக் கோப்பித் தோட்டங்களுக்கு இந்தியாவிலிருந்து கலிகளாக தமிழர்கள் மேற்கொண்ட மரண யாத்திரையில் நமக்கு

குத் தெரிய வந்திருக்கும் முதலாவது பெரிய மனிதப் பலி இதுதான்.

நெஞ்சை உலுக்கும் இக்குரூ நிகழ்வு நடந்து ஜந்தாண்டுகளின் பின், 1869 ம் ஆண்டில் இலங்கையின் மத்திய மலைநாட்டிலிருந்து 'கோப்பிக் கிருஷிக்கும்மி' என்ற ஆங்கிலத் துரைத்தனத்திற்கான புதிய கும்பி எழுந்தது மலையகத்தின் பெரும் தூர்திட்டம்தான். எனினும் மலையகத்தின் எழுதது இலக்கியத்திற்கு இதுவே 125 ஆண்டுகால சரித்திரத்தைத் தேடிக் கொடுத்திருக்கிறது.

இற்கைக்கு 125 ஆண்டுகளுக்கு முன் அ.ஜோசப் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட முதல் கோப்பியுக்கத்து நூல் இது. மத்திய மாகாணத்தில் கோப்பித் தோட்டத்துக் கண்டக்ட்ராகப் பணியாற்றிய அ.ஜோசப் இயற்றிய 'கோப்பிக் கிருஷிக்கும்மி' இருமொழி நூல் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 280 கும்பிப் பாடல்கள் கொண்ட இந்நால் 1869ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் Strong and Asbury Printers என்ற அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

மிக நேர்த்தியாக அச்சிடப்பட்டிருக்கும் இந்நாலின் தலைப்பு A Cummi Poem on Coffee Planting with English translation என்று ஆங்கிலத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இந்நாலின் பக்க எண்கள் தமிழ் இலக்கங்களில் அமைந்துள்ளன.

"சங்கை பெற்ற ஜோப்புத்துரை காளீங்குத்

தமிழர்களைத் தேசத்தார்கள்.

மங்களமா யங்கழுனி செழிக்கும் மேரில்

வரைந்தனனில் வழைப்பாவை வகையிச்சீரிற்

....."

என்று விருத்தத்துடன் ஜோசப்பின் இக்கும்பி ஆரம்பமாகிறது.

ஜோசப்பின் 'கோப்பிக் கிருஷிக் கும்மி' வெளியான காலப்பகுதியில் தமிழும் ஆங்கிலமும் இணைந்து பத்திரிகைகளும் பிரசரங்களும் வெளியாவது இயல்பாகவிருந்தது. 1847ல் வெளியான 'உதயதாரகை' என்ற பத்திரிகை 'தமிழ் பாணி'

யிலும், இடைக்கிடையே தமிழும், இங்கிலிஸ் சூடினதாயும்' அமைந்தது. உதயதாரகையின் பழைய இதழ்களில் செய்தித் தலைப்புகள் ஆங்கிலத்தில் அமைய, செய்திகள் தமிழில் எழுதப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இந்த வெளியீட்டு நடைமுறையையே ஜோசப் தனது நாலிலும் கையாண்டிருக்கின்றார்.

மரங்கள் வெட்டிச் சரித்தல் காடு வெட்டும் போது முதல் நீர் கண்டெல்லாச் சிற்றுமரச் செடியைக் கோடு இணைத்த கத்தி கோடரியாத் கொய்திடுவீர வெட்டிடுவீர

When you begin to fell the trees, you shall first cut down all the undergrown small trees and shrubs with your handled axes and cutties.

'கோப்பிக் கிருஷிக் கும்மி' என்று தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமாய் ஜோசப் எழுதியுள்ள இந்நாலின் முன்னுரையும், நாலின் இறுதியில் பின்னிணைப்பாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கட்டுரையும் ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே அமைந்துள்ளன. இந்நாலில் காணப்படும் 280 கும்பிப் பாடல்களுக்கும் ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பு ஓவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் தரப்பட்டிருக்கிறது.

ஒன்றே கால் நாற்றாண்டுக்கு முன் மலைநாட்டில் தமிழ் அச்சக்கூடங்கள் எதுவும் தோன்றியிராத நிலையில் ஜோசப் மின்னரிமாரின் துணையுடன் இந்நாலை யாழ்ப்பாணத்திலேயே அச்சிட்டிருக்கிறார். அக்காலத்தில் மானிப்பாய் அமெரிக்க மின்னன் அச்சக் கூடம், மானிப்பாய் ரிப்பி அண்ட் ஸ்ரோங் அச்சகம், ஸ்ரோங் அண்ட் ஆஸ்பெரிக் அச்சக்கூடம், யாழ்ப்பாணம் சென் ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சகம் யாழ்ப்பாணம் லங்கா சிநேகன் அச்சகம் வண்ணை சைவப்பிரகாச யந்திரசாலை என்பன 1850 களை அடுத்த காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிய அச்சக்கூடங்கள் சிலவாகும். மலையகத்தில் நாம் அறியவரும் முதல் தமிழ் ஆச்சக்கூடம் அறிஞர் சித்திலெவ்வை கண்டி கடுகஸ்தோட்ட மூஸ்லிம் நேசன் அலுவலகத்தில் அமைந்த அச்சக்கூடம் என்றை அனுமானிக்க முடிகிறது.

இலங்கையின் முதலாவது தமிழ் நாவலான, அறிஞர் சித்திலெவ்வையின் 'அசன் பேயுடைய கதை' 1885 ஆம் ஆண்டு மூஸ்லிம் நேசன் அச்சகத்திலே அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ஜோசப் ஒரு கண்டக்டர். தேயிலைத் தோட்டத்துக் கண்டக்டர்களைப் பற்றி அறிந்து

கொள்ள நமக்கு நிறைய ஆதாரங்கள் உள்ளனவெனினும் கோப்பிக்காலத்துக் கண்டக்டர்களைப் பற்றி அறிவதற்கான சான்றுகள் மிக அரிதாகவேயுள்ளன. ஜோசப் தனது நூலின் பின்னிணைப்பில் ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருக்கும் கட்டுரையில் கண்டக்டர்களைப் பற்றித் தெரிவித்திருக்கும் கருத்துக்களை நாம் கவனத்தில் கொள்வது பொருந்தும்.

கோப்பித்தோட்ட மனேஜர்களுக்கு உதவியாளர்களாகவும் ஓவர்சியர்களாகவும் கண்டக்டர்கள் திகழ்ந்தனர். தோட்ட மனேஜருக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தை வகிக்கும் அசிஸ்டன்ட் துரை வேலை பார்க்கும் அலுவலக அறையிலேயே கோப்பித் தோட்டக் கண்டக்டரும் அமர்ந்து வேலை பார்ப்பார். சாதாரணக் கோப்பித் தோட்டக் கண்டக்டருக்கு மாதாந்தம் 3 பவணிலிருந்து 4 பவண் வரை சம்பளம் வழங்கப்படுவதோடு அவருக்குச் சமைத்துப் போட ஒரு தோட்டக் கூலியையும் நிர்வாகத்தால் வழங்கப்படும். முதல் தரக் கண்டக்டர் என்றால் அவருடைய சம்பளம் 5 பவணிலிருந்து 6 பவண் வரை வரும். இக்கண்டக்டர்கள் அக்காலத்தில் பெரிய கங்காணி, சில்லறைக் கங்காணிகளுக்கு மேற்பட்ட ஸ்தானத்தைக் கோப்பித்தோட்ட நிர்வாகத்தில் வகித்து வந்தனர்.

'கூலிகளுக்கு அரிசி போன்ற உணவுப் பொருட்களைக் கண்டக்டர்களே வழங்கி வருபவர்களாக இருப்பதால் அவர்கள் தோட்டத்தில் அதிகாரம் மிகுந்தவர்களாகவும் அவர்களின் செல்வாக்கானது பெருங்கேட்டை ஏற்படுத்துவதுமாகவுமே உள்ளது. ஏதோ பண்ணி, எப்படியோ ஒரு வழியில் தோட்ட மனேஜரைத் பெரும் கடனுக்குள் தள்ளிவிட்டுத் தாங்கள் வேலையில் சேர்ந்த சிறிது காலத்திற்குள்ளேயே 200 பவணிலிருந்து 2000 பவண் வரை சொத்துப் பெறுமதி பார்க்கக்கூடிய கணிசமான கோப்பித் தோட்டங்களுக்கு இந்தக் கண்டக்டர்மார் சொந்தக்காரர்களாகி விடுகிறார்கள். தங்களுடைய கடமையைச் சரிவரச் செய்வதிலிருந்து இது இவர்களைத் திசை திருப்பி விடுவதுடன் இவர்கள். கங்காணிகளிடமிருந்து வஞ்சமும் வாங்கிக் கொண்டு விடுகிறார்கள் என்று பலதுரைமார் இவர்களைப் பற்றி மோசமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். 'முகத்தைப் பார்ப்பதற்கு முந்தி ஆள் கையைத்தான் பார்ப்பான்' என்று பழமொழியே வழங்குமளவுக்கு சுதேச ஆட்சியில் வஞ்சம் வாங்குவது மிக மிகச் சாதாரணமானது உண்மையே எனினும் ஆங்கிலேய ஆட்சியில் ஜோப்பியரின் கீழ்ப்பணியாற்றும் கண்டக்டர்கள் சிலரின் மத்தியிற் கூட-

நிராகரிக்கீர்த்தி

மீண்டும் இருந்தீர்கள்

மல்லிகை சிகுமார்

இருள் மேய்ந்த காடாக
இருண்டுக்கிட்டத்து
எஸ்கள் தோட்டம்
யின்சார மென்பது - தேயிலை
தெருமிற்சாலையிலும் -துரை
பங்களாவில் மட்டுமே
புல்லுக்கும் அங்கே
புசியுமாய் - என்பதுபோல
தோட்டக் கோயிலிலும்
ஒனி கசையும்
மற்றப்படி
குப்பி விளக்கில்தான்
நாஸ்கள் குளிர்காய்ந்தோம்.
வீட்டுப் பெருக்கள்
விளக்கெரிக்க எண்ணெய்வாஸ்க
வரி இறங்கியதும் ஒரு சுகமதான்
ஒருநாள்
அவசர அவசரமாக
அண்ணன் வந்தார்
மலைநாட்டை மாற்றிக் காண்பிப்பேன்
என மார் தட்டினார்.
இருளை மாற்றி ஒனியைத் தருவேன்
என முழுங்கினார்
சொல் - செயலானது
இருளை மாற்றும்
திட்டமென்று
ஷலியும் பெடக்கும்
அரைகுறை அம்மணத்தை
அறைக்குள் காட்டின.
இளக்கனும் கிழுக்கனும்
ஷலி. ஒனி, ஒலியில்
கண் இமைக்க மறந்தன

ஷரிப் சூசி யில்லா இணைப்பில்
இவைகள் ஈசலாய்க் கிடந்தன
முன்றே மாசும்
ஒழுங்கற்ற இணைப்பும்
உறுதியற்ற மின்மரமும்
ஆட்டங் கண்டன
பற்றி எரிந்தது ஸயம்
உயிர்கள் தப்ப
உடைய எரிந்தது.
ஒனி தெய்வங்கள் - அங்கே
சிங்கப்பூரிலும், சின்னியிலும்
உலா வர - இங்கே
உடையகள் இழுந்து
உயிர்கள் தவித்தன
எரிந்தலைகளுக்கு
ஆறுதலாக பன்னிர்துள்ளிக்க
அண்ணனும் தம்பியும்
ஆறுதலாக வரட்டும்
ஆனால்...
வரவேற்க எஸ்களின்
மேளதாளம், தம்பு, தம்பட்டை
எல்லாம் சாம்பலாகி விட்டனவே!
நாஸ்கள்
பீண்டும் இருளில்
"வன்செயலில்"
"ஸயம் எரிப்பு"
எதிர் இனத்தால் மட்டுமல்ல¹
எங்களவர்களின்
நீயர, நானா.. என்ற
பேரட்டியிலும் தான்.

மல்லிகை சிகுமார்
பெரிய மல்லிகைப் பு
தலவாக்களை

லஞ்ச நடைமுறை வேருந்றியிருப்பது மிகுந்த ஆசிசரியமாயிருக்கிறது' என்று ஜோசப் தனது பின்னிணைப்புக் கட்டுரையில் எழுதுகிறார்.

நல்ல கண்டக்டர்மாரைக் கண்டு பிடிப்பது பெருஞ்சுத்தம் என்றும் கோப்பித் தோட்டச் சனங்களுடன் நன்கு பழங்க முடிவதாலும் அவர்களைப் பற்றிக் கண்டக்டர்மார் பரிமுண அறிவு கொண்டவராக இருப்பதாலும் தவறு இல்லை.

ஒரு அசிஸ்டன்ட் துரையை விடக் கண்டக்டர்களே தமக்குப் பல வழிகளிலும் பிரயோசனமாக உள்ளனர் என்ற துரைமாரின் வாசகங்களையும் தனது கட்டுரையில் ஜோசப் எடுத்தாள்கிறார்.

கோப்பித் தோட்டத்துரைமாருக்கு ஜோசப் நேரமையும் விசுவாசமும் மிகுந்த கண்டக்டராக இருந்திருப்பார் என்று ஊகிப்பதில்

நாடக அரங்கு இன்று

மொலாய சிறீ ஹஷ்மி, (ஜன நாட்டிய மஞ்சு)

(மொலாயசிறீ ஹஷ்மி இந்திய வீதி நாடக இயக்கத்தின் முன்னணி செயற்பாட்டாளர். சம்ப்தார் ஹஷ்மியால் நிறுவப்பட்ட ஜனநாட்டிய மஞ்சு' இன் அங்குரார்ப்பனர்)

"ஜனநாட்டிய மஞ்சு" இன் அனுபவம், நாம் வழங்கியுள்ள 46-47 நாடகங்கள் முதலியவற்றின் அடிப்படையில் நான் பேச விரும்புகிறேன். பல்வேறு அரங்குகளில், பல்வேறு ஊடாட்டங்களின் போது நாடகத்தின் நோக்கம் பற்றி நாம் விவாதித்துள்ளோம். இது அடிக்கடி மேற்கிளம்பும் கேள்வி.

அரங்கு ஓர் அடிப்படைய செயற்பாடு. வீதி நாடகமொன்றை நாம் நிகழ்த்துக்கையில் மக்கள் அதனைப் பார்த்து ரசிக்கும் விதம், சிலநேரம் கர்கோஷமேழுப்பியும் சிலநேரம் மறுதலித்தும் அவர்கள் காட்டும் எதிர்வினை மிகவும் அடிப்படையானது. இது சர்வசாதாரண இயற்கையான வெளிப்பாடு. இது சமூக அரசியல் கலைத்துவ வெளிப்பாட்டின் ஒருவகைக்கலவை.

நிதிகர்களும் பார்வையாளர்களுமின்றி நாடகமில்லை. எனவே அது இருவழித் தொடர்பாடல். மனித அனுபவத்தினதும் அதன் பகிர்வினதும் கூட்டினைப்படி.

சனங்கள் நாடகம் பார்ப்பது ஏன்? அவர்களைத் தூண்டும் சக்தி எது? அவர்கள் ஏன் பார்க்க வருகிறார்கள்? யாரோ டோலக் அடிக்கிறார், யாரோ தம்பிரா மீட்டுகிறார். சனங்கள் வந்து பார்க்கிறார்கள். இவ் வருகை, பார்த்தல் முதலிய செயற்பாடுகளால் அவர்களது தேர்வு துலாம் பரமாகின்றது, அவர்களது தேவை வெளிப்படுகின்றது.

ஆண் சந்தைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறான். பெண் வீட்டு வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறாள். நீங்கள் சேரிப்பகுதிக்கோ, தொழிலாளர் குடியிருப்புக்கோ, மத்தியதர வர்க்கத்தினர் வாழிடங்களுக்கோ அல்லது பாடசாலைக்கோ கல்லூரிக்கோ சென்றால் அவர்கள் எல்லா அலுவல்களையும் ஒதுக்கிவைத்து விட்டு நாடகத்தைப் பார்ப்பது ஏன்? அவ்வாறு அவர்கள் தன்னிச்சையாக நடந்து கொள்வது ஏன்? இதற்குக் காரணமென்ன? நாடகத்தைப் பார்க்கத் தாமாகவே முன்வருவதன் மூலம் கொஞ்சநேரமேனும் பார்த்து ரசிப்பதற்கு, கேட்டு மகிழ்வதற்கு, எதிர்வினை காட்டுதற்குத் தமக்குள்ள ஆவலை அவர்கள் வெளிப்படுத்துகிறார்கள். இந் நேரம் தொட்டு நாடகத்தின் இறுதிவரை அவர்களைக் கட்டுண்டு இருக்கச் செய்வது

அதற்கப்பாலும் அவர்களையழைத்துச் செல்வது நிதிகர்களின் (நிகழ்த்துபவர்களின்) கைகளில் தங்கியுள்ளது.

எனவே நிகழ்த்துபவர்கள்மீது உணர்வுபூர்வமான சிலாகிப்பு எங்கேனும் இருத்தல் வேண்டும். நோக்கம் பற்றிய அடிப்படை நேர்மை, ஒருவரின் சுய ஆக்க வெளிப்பாடு பற்றிய நேர்மை - இவ்விவகாரத்தில் அரங்கு பற்றிய நேர்மை - பார்வையாளர் மீதான நேர்மை வேண்டும். இவை மிகமிக அவசியம். இது அரங்க அனுபவத்தின் அடிப்படையாகும். வினைத்திறன், புதுமை புகுத்துதல் போன்ற அரங்கக் கருவிகளால் இவை நிர்மாணமாகின்றன.

அரங்கக் கலையில் ஒருவரது சொந்த வினைத்திறனின் முக்கியத்துவத்துக்கு அளவுக்கதிகமான அழுத்தம் கொடுக்க முடியாதென்பதை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது முக்கியமானவான்று. மாழுலமான விடயமாக எடுத்துக் கொள்வதால் இதனை நாம் மறந்து விடல்கூடும், ஏதோவொன்று எப்பொழுதும் இருப்பதைத் தெரிந்திருப்பதால் அதனை நாம் அலட்சியம் செய்தல்கூடும். வடதிந்தியாவில் இவ்விதம் நிச்சயமாய் நடந்துள்ளது. வீதி நாடகத்தை உணர்ச்சிகரமாக அளிப்பது எளிதாகையால் எதுவும் எடுப்பும் என நீங்கள் அறிந்திருப்பதாக நான் உணர்கிறேன். என்னைப் பொருத்தமட்டில் அது அவ்வளவு இலகுவானதல்ல. அது சாத்தியமாகாது என்பதல்ல. ஆயினும் ஆற்றலை இடைவிடாமல் விருத்தி செய்து கொள்வதற்கு மிகுந்த ஈடுபாடும், பிரக்ஞஞ்சுப்ரவுமான முயற்சியும் அவசியம். இதனை அளவுக்கதிகம் வலியுறுத்த முடியாது.

என்னால் அரங்காட முடியாவிடின், சிறப்பாக நிகழ்த்திக்காட்ட முடியாவிடின் நான் என்னை வெளிப்படுத்துவதும் சபையை ஈர்ப்பதும் எவ்வாறு? எனவே புதியன் புரிதலும், பரிசோதனைகள் நிகழ்த்துவதும் முக்கியம். அவை எடுப்பாமல் போகலாமெனினும் தோல்விகளும் முக்கியமென்றே நான் கருதுகின்றேன். சபையைக் கடுமையான பாட்சைக்கு உட்படுத்திய பின், இது சரிப்பட்டு வராது என உணர்ந்ததும் வேறொன்றைப் பற்றிச் சிந்தித்தாக வேண்டும்.

உண்மையில் இலத்திரன் ஊடகங்களை நான் அச்சுறுத்தலாகக் கருதவில்லை. அரங்கின் பரிசோதனை வெளியும், இலத்திரன் ஊடகமும் அவற்றின் எல்லையை மீறுவதாக நான் கருதவில்லை. அதே சனங்கள்- அரங்க நிகழ்வைப் பார்க்க மாட்டார்கள் என்றில்லை. சபையோரை வெகுவாக ஈர்ப்பதில் எமக்குப் பிரச்சினையேற்படவில்லை யென்பதையே "ஜன நாட்டிய மஞ்சு" அனுபவம் காட்டுகிறது. அடிக்கடி பார்வையாளர் கூட்டம் சமாளிக்க முடியாதபடி நிரம்பி வழிவது தெரிகிறது. சபையினரைச் சமாளிக்கும் பொறுமைறையோன்றியைறைக் கண்டுபிடித்தாக வேண்டுமென்பதை நாமறிவோம். பெரிய நகரங்களில் மட்டுமன்றி, சேரிகளிலும் கிராமங்களிலும் கூட பெரும் கூட்டம் திரள்வது எமக்குப் பிரச்சினையாக இருந்ததில்லை. மிகவும் உட்பகுதிகளான குக்கிராமங்களுக்கு உண்மையில் நாம் சென்றிராதபோதும் நாட்டுப்புறச் சிறுநகரங்களில் ஒருபோதும் பிரச்சினையேற்படவில்லை. மக்கள் எப்பொழுதும் வருகிறார்கள்.

குறிப்பிட்டவொரு நாடகம் ஏன் எடுப்பவில்லை என்பது பற்றி நாம் சிந்தித்தாக வேண்டும். சனங்கள் பார்க்கிறார்களில்லையென்றால் நாடகத்தில் ஏதோ குறைபாடுள்ளது. சனங்கள் எமது நாடகங்களைப் பார்க்காமல் விடுவதற்கு இலத்திரன் ஊடகங்களை நாம் குறை கூற முடியாது. இலத்திரன் ஊடகத்தின் பாதிப்பு இல்லையென நான் கூறவில்லை. ஆனால் இதனை அளவுக்கதிகம் பெரிதுபடுத்தத் தேவையில்லை.

எமது சிருஷ்டியாற்றவின் ஊற்றுக்கண் உண்மையில் சபையோரிடமே உள்ளனர். இது அரங்கக் கலையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அனைவருக்கும் பொருந்தும். இது அர்த்தமற்ற புளித்துப் போன வார்த்தையல்ல. நேரடியாகவோ மறைமுகவோ இதுவே எனது உண்மையான உணர்வு. எனவே எமது பார்வையாளர் மீது ஒருவர் தனது பொறுப்பை உணர்கிறார்.

(பெற்றவரி 1997இல் சென்னையில் நடத்தப்பட்ட 'சென்னைக்கலைக்கூத்து' க்குமுனின் பன்னிரண்டாவது ஆண்டு நிகழ்வான 'மக்கள் அரங்க விழா' வின் ஓர் அங்கமாக இடம் பெற்ற 'நாடக அரங்கு இன்று' என்ற கருத்தரங்கில் ஆற்றிய உரை)

தமிழாக்கம்
பண்ணாமத்துக் கவிராயர்.

பாட்டி வடை சுட்ட கதை?

— ஸண்டன் உதயகுமார் கண்ணன் —

ஓர் ஊரில் ஒரு பாட்டி வடை சுட்டாராம். அந்த வடையை ஒரு காக்கா களவாடிக் கொண்டதாம். போதுமையா போதும் இந்தக் கதையை எவ்வளவு காலம் தான் சொல்லப்போகிறீர்கள். இந்தக் கதை எப்போது யாரால் எங்கே ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதை யாராலும் சரியாகச் சொல்லிவிட முடியாது. இருப்பினும் "பாட்டி வடை சுட்ட கதை" சொல்லுவதை நாம் எப்போது நிறுத்தப் போகின்றோம் என்பதும் எமக்குத் தெரியாது.

பாட்டி வடை சுட்ட கதையை சொன்னவர்களே, சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்களே, சொல்லப் போவர்களே சற்று நில்லுங்கள், கொஞ்சம் சிந்தியுங்கள்.....

பச்சைக் குழந்தைகளுக்கு பெரியவர்கள் எத்தனையோ கதைகளை கூறுகிறார்கள். அதில் எத்தனை கதைகள், குழந்தைகளுக்குத் தேவையான நீதிக் கதைகளாய் இருக்கின்றன என்பதை நாம் என்றாலும் யோசித்திருக்கின்றோமா! நாம் கூறும் கதைகள் வளரும் குழந்தைகளின் மன வளர்ச்சியை பக்குவப்படுத்தும், பலப்-

படுத்தும் கதைகளாக இருக்க வேண்டும், மாறாக பாலிடிக்கும் கதைகளாய் இருந்து விடக்கூடாது.

"பாட்டி வடை சுட்ட கதை" இது எந்த வகை கதை என்பதை நீங்களே கூறுங்கள். இதை ஒரு நீதிக் கதையென்று சொல்லியின், அப்படி என்ன தான் நீதியை கண்டு கொண்டார்களோ தெரியவில்லை.

முதலில் வயதுபோன பாட்டியிடமிருந்து காகம் வடையை திருடிக் கொள்கிறது. "களவும் கற்று மற" என்று பழையாகிகள் உள்ளதுதான். இருப்பினும் பச்சைக் குழந்தையின் மனதில் முதலில் திருவுவது எப்படியென்று கற்றுக் கொடுக்கின்றிர்களே இது எந்த வகையில் நீதியாகும். இத்தோடு விட்டர்களா இல்லையே!! இரண்டாவது களவாடிய காக்கையிடம் இருந்து நரி களவாடிக் கொள்கிறது. அதுவும் எப்படி "காக்கையாரே காக்கையாரே" என்று பொய் சொல்லிக் களவாடிக் கொள்கின்றது. ஆக மொத்தம் களவு கற்றுக் கொள், களவோடு சேர்த்து பொய் பேசவும் கற்றுக் கொள் என்று

இக்கதை மூலம் சொல்லிக் கொடுக்கின்றீர்களா? உண்மையில் தெரியவில்லை.

பாட்டி வடை சுட்ட கதையின் சாராம்சத்தைப் பார்ப்போம். அசந்து போன சமயத்தில் திருடும் திருட்டுக்காக்கா, திருடியகாக்கையிடம் இருந்து தந்திரமாய் திருடிய நாரி. இது ஒரு நீதிக் கதையா? வளர்ந்து வரும் பச்சிளங்குமுந்தைகள் மனதில் பதிய வேண்டிய கதையா? நீங்களே கூறுங்கள்.

இல்லை இல்லை இக்கதையில் ஒரு நீதி இருக்கின்றது. அதாவது "திருடனின் பொருளை திருடனே திருடிக் கொள்வான்" என்ற நீதி உள்ளதாக சிலர் கூறுலாம். வேறு சிலர் கூறுலாம். "காக்கையின் கள்ளக்குண்டதையும், நரியின் தந்திரத்தையும் எடுத்துக் கூறுகின்றதென்று" அன்புடையீர் இக்கதைக்கு இப்படி ஒரு விளக்கம் கொடுப்பிர்களாயின் இது உங்களுக்கு நீங்களே சமாதானம் கூறும் செயல் என்பதையும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

எனவே "பாட்டி வடை சுட்ட கதையை" சொன்னவர்களே, சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்களே, சொல்லப்போவர்களே!! சிந்திப்பீர் செயல்படுவீர், முடிந்தால் முயற்சிப்பீர்.... இக்கதை சொல்லுவதை நிறுத்திவிட.....

கொழுந்து சூகவுள்கள்

தென்னாபிரிக்கா டர்பன் நகரத்திலிருந்து மகாத்மா காந்தியைப் பற்றி பிரம்மாண்டமான ஒரு நால் வெளிவந்திருக்கிறது. அவரது பேசுக்கள், எழுத்துக்கள் அதில் தரப்பட்டிருக்கின்றன. 'இந்தியன் ஓய்பினியன்' பத்திரிகையின் தோற்றுத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள். நமது கவனத்தைக் கவருகின்றன. நேட்டால் பல்கலைக் கழகத்தில் இயங்கும் "கறுப்பின மக்களின் ஆய்வுகளை" முன்னெடுக்கும் நிறுவனம் இதை வெளியிட்டு இருக்கிறது. ஆயிரத்து இருநூற்று நாற்பத்தெட்டு பக்கங்களில் வெளியாகி இருக்கும் இந்நாலைப் போல தமிழில் ஒரு நால் வெளிவருமா?

டெல்லியிலிருந்து விஜய் நாயக் என்பவர் "தென் ஆபிரிக்கா" என்ற தலைப்பில் ஒரு புத்தகம் வெளியிட்டுள்ளார். தென்னாபிரிக்க ஆண்கள் கடின உழைப்பை விரும்புவதில்லை. அவர்களின் சமுதாய அமைப்பு அதை அங்கீரிப்பதில்லை. ஒரு

மனிதனுக்கு பத்து மனைவிகளிருந்தால் அவர்களனைவரும் அந்த ஒரு தனி மனிதனை ஆதரிக்க கடினமாக உழைப்பார்கள் என்கிறார். மலைநாட்டிலும் இப்படி ஒரு நிலைமை இருப்பதை இதுவரையிலும் எவ்வேறும் எழுதி இருக்கிறார்களா?

..பிரெஞ்சு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியில் பணியாற்றிய ஒரு இந்தியனைப் பற்றி ஒரு நால் வெளிவந்திருக்கிறார். ..பிராங்கோய்ஸ் மார்ட்டின் என்ற அந்த இந்தியன் (1673 - 1706) முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் தான் வாழ்ந்திருக்கிறான். அவனது முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகால நினைவுகளும் பல தகவல்களைத் தருகின்றன. இந்த நாலில் தரப்படும் ஒரு செய்தி "இந்தியன் என்ற ஒரு சொல் பாவிக்கப்படுவது 4/1/1673 க்குப்பிறகு தான்" என்பதாகும். கண்டிராஜ்யத்துக்கு சென்னையிலிருந்து கட்டுமரத்தில் பன்றியும் கோழியும் 19/12/1973 ல் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதையும் இந்நாலைல் காணலாம்.

யாழிலிருந்து வரும் சூகவுள்கள் சியம்

தெரிதல்
ஆசிரியர் : அ.யேசுராசா

தொடர்புகளுக்கு :
தெரிதல், இல. ! ஓடக்கரை வீதி குநக்கர், யாழியாணம்

இது..... வாசிப்பு மாதம்!
நல்ல நூல்களே!! நல்ல நண்பர்கள்!!

இலங்கையின் முதல் சிறுவர் நூல்

ஸ்ரீப்பொனவன்

எழுதியிருப்பவர் கந்வசோதி
விலை ரூபா 100/=

அந்தனி ஜீவா எழுதிய
கீருந்திய அசோகன் (சிறுவர் நூல்)

விலை ரூபா 65/=

அக்டோபர் மாதம் 30-ம் திகதிக்கு முன்னர் கண்டி தபால் நிலையத்தில் மாற்றுக் கூடியதாக ரூபா 100க்கான காசு கட்டளை அனுப்பினால் இரண்டு நூல்களையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அந்தனி ஜீவா, த.பெ.என்.32, கண்டி

படிக்கங்கள் நூல்கள்

இந்திய தமிழர்
கல்விப் பேரவையின் வெளியீடு

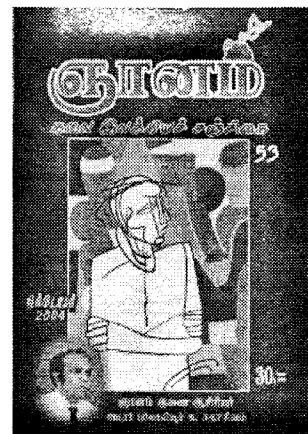
உதயம்

தொடர்புகளுக்கு :
உதயம்
26, சிட்டியிலாஸா
அட்டன்

வெளிச்சம் கலைக்குழுவினர் தொழிலாளர் சம்பள உயர்வு சம்பந்தமாக
கிரேட்-வெஸ்டர்ஸ் தோட்டத்தில் நடத்திய வீதி நாடக காட்சி

ஞானம் வருகிறது

மலையகத்தின் கண்டி மாநகரிலிருந்து "ஞானம்" என்ற இலக்கிய சஞ்சிகை கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக மாதந் தோறும் தவறாது வெளிவருகிறது. மலையகத்தில் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் கட்டாயம் வாசிக்க வேண்டிய சஞ்சிகை இது. பல அரிய தகவல்களை அறிந்து கொள்ள முடியும். சஞ்சிகை தேவையானோர்

தி.ஞானசேகரன்

19/7 பேராதனை வீதி

கண்டி

என்ற முகவரியுடன் தொடர்பு கொண்டு பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஆசிரியர்கள் அவசியம் படிக்க வேண்டிய சஞ்சிகை

அகவியி

விலை ரூபா 25.00

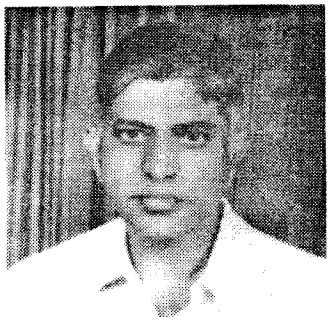
தொடர்புகட்கு :

AHAVILI

49/1 Medawelikada Road
Rajagiriya

வாசித்துக்கால் வாழ்ந்துவர்

கழனியூன்

காலம் வீர். வேவுச்சாமி என்ற கரிசல் இலக்கிய மலர் உதிர்ந்துவிட்டது. கி.ராஜா-நாராயணன் என்ற முன்னெத்தி ஏறரப் பின் தொடர்ந்து தனது 'எழுத்துழவைத்' தொடர்ந்துவர் வீர். வேவுச்சாமி.

இன்றைய விருதுநகர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஸ்ரீ வில்லிபுத்தாருக்கும் இராஜ பாளையத்திற்கும் இடையில் உள்ள பி.இரா மச்சந்திரபுரம் என்ற சென்னாக்குளத்தில் (இந்த வட்டாரத்தில் உள்ள சில ஊர்களுக்கு இன்சியலும் இருக்கும்) வசித்து வந்தார் வீர.வேவுச்சாமி.

போக்குவரத்து வசதியோ, மருத்துவ வசதியோ அற்ற அந்தச் சின்னங்சிறிய கிராமத்தில் வசித்துக் கொண்டு ஆரம்பத்தில் ஆசிரியராகவும் பின்னர், மாணவர் விடுதிக் காப்பாளராகவும் அரசுப் பணியாற்றினார். அவருக்கு ஒரு மகனும் இரு மகள்களும் உள்ளனர். மூவருக்கும் திருமணமாகி விட்டது. பேரன் பேத்திகளுடன் நிறைவான வாழ்வு வாழ்ந்தார்.

வீ.வேவுச்சாமி ஆரம்பத்தில் 'கி.ரா' அவர்களுக்கு நாட்டுப்புறக் கதைகள் பலவற்றையும் தனது வட்டாரத்துக் கதை சொல்லிகளிடம் இருந்து சேகரித்து அனுப்பினார்.

அவை கி.ரா.வின் 'நாட்டுப்புறக் கதைகள்' தொகுப்பு நாலில் இடம் பெற்றுள்ளன. கதை உதவி வீர.வேவுச்சாமி என்று கி.ராவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அதன் பிறகு கி.ரா. தொகுத்த கரிசல் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதிக்கும் தனது வட்டாரத்தில் உள்ள வட்டார வழக்குச் சொற்களை கணிசமான அளவுக்குச் சேகரித்துக் கொடுத்துள்ளார் வீர.வேவுச்சாமி.

1979ல் வீர.வேவுச்சாமி தொகுத்த 'சிறுவர் நாடோடிக் கதைகள்' என்ற நால் அன்னம் பதிப்பக்கத்தின் வாயிலாக வெளிவந்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டின் முதன்முதலாக சிறுவர்களுக்கான ஒரு நாட்டுப்புறக் கதையை

வட்டார வழக்கு மொழிநடையில் தொகுத்து நாலாக வெளியிட்ட வீர. வே. வு. சு. சா. ம. யி. ன் சிறுகதைகள் எழுபதுகளில் 'தாமரை, தீபம் போன்ற சிற்றிதழ்களில் பிரசரமானபோது மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றன.

* கடுமையான நோயின் பிடியில் அகப்பட்டுக் காலமெல்லாம் நோயோடு போராடியதால், அவர் எழுத நினைத்தாலும், தொடர்ந்து எழுத அவரின் உடல் நிலையும் மனதிலையும் இடம் கொடுக்கவில்லை. என்றாலும் எழுதியவையாவும் என்றும் நின்று நிலைத்து புகழை அவருக்கு வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் தரமான இலக்கியப் படைப்புகளாகும்.

தன் ஓய்வு நேரத்தை எல்லாம் தரமான இலக்கிய நூல்களையும் சிற்றிதழ்களையும் வாசிப்பதிலேயே செலவிட்டார். உடல்நலம் அற்ற அவருக்குத் தேவையான தரமான நூல்களை அவரின் இல்லம் தேடிச் சென்று (சுமார் இருபது கிலோ மீட்டர் தூரம் பேருந்தில் பயணம் செய்து) கொடுத்து வாங்கிய சிவகாசையைச் சேர்ந்த நண்பர் திரு.மாரியப்பனை இக்கட்டுரையில் நன்றியோடு நினைவுக்கர வேண்டும்.

வீர.வேவுச்சாமி ஒருமுறை நேர பேச்சில், "எனக்குக் கடுமையான நோய் இருந்தாலும் வாசிப்பதால் வாழ்கிறேன்" என்று என்னிடம் கூறினார். அந்த வாசகத்தை என்னால் வாழ்நாள் முழுவதும் மறக்க முடியாது.

"அப்பாவின் கடைசிக் காலத்தில் அவரால் திருப்தியாக வாசிக்க முடியவில்லை! வாசித்திருந்தால் இன்னும் சிறிது காலம் வாழ்ந்திருப்பார்" என்று அவரின் புதல்வர். வேபிரிகாஷ் என்னிடம் கூறியதையும் இப்போது நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

இலக்கியத்தை வளர்த்த அந்த உயிர், இலக்கியத்தால் வாழ்ந்த அந்த உயிர் 01.07.2004 அன்று இந்த உலகை விட்டுப் பிரிந்து விட்டது.

வீதி நாடக மூஸ்...

காணப்படுகிறது. பொது இடங்களில் கூடுவது பெண்களின் உரிமை. 20ஆம் நாற்றாண்டின் பெண் தலைவர்களாக ஜோலித்த பலர் நடிகர்கள் என்பதையும் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

மலையக வீதி நாடகங்களை தமிழ்நாட்டு நாடகங்களுடன் ஒப்பிடுவது சிரமம் என்றாலும் இங்கு இப்போது தனித்தனமை, வளர்ச்சி, தூரநோக்கு புதிய சிந்தனை என்பன காணப்படுகின்றன. மலையகத்தில் இப்போது நடுத்தர வர்க்கம் விழிப்புணர்வு பெற ஆரம்பித்துள்ளது. வீதி நாடகத்தின் இயக்கமும் நடுத்தர வர்க்கத்தில் இருந்தே உருவாக வேண்டும். அதிகளவில் செலவில்லாமல் உடல், மொழி இவற்றைக் கொண்டு மக்கள் மத்தியில் இலகுவாக கருத்தைக் கொண்டு செல்ல வீதி நாடகங்கள் மிகவும் பயன்படுகின்றன.

மக்கள் மத்தியில் இந்த நட்பம் அதிகம் விரும்பப்படுகின்றது. போரிடுகின்ற மக்களை ஆற்றல்படுத்துகின்ற பண்பும் வீதி நாடகத்திற்கு உண்டு. அது மட்டுமன்றி பார்வையாளர் பற்றிய மிகப் பெரிய விவாதத்தைக் கொண்டு வந்ததே வீதி நாடகங்கள் தான்.

மலையக மக்களின் வாழ்வியல் துன்பங்களை வெளிக்கொண்டந்து அவர்களின் உரிமைகளை பெற்றுக் கொள்ள நாடகங்களை மேடையேற்றும் போது தொழிற்சங்க அரசியல்வாதிகளின் எதிர்ப்புக்கு முகங்கொடுப்பதாகவும், பழிவாங்கப்படுவதாகவும் இலக்கியகர்த்தாக்களும் கல்வியியலாளர்களும் குறைக்கு அதை கையாளும் விதம் பற்றி வினா எழுப்புகின்றிர்கள். அரசியல் வாழ்க்கை குழலுக்கு ஏற்ப அதை அவர்களே திட்டமிட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

மலையக பாரம்பரிய கலைகளிலிருந்து குறிப்பாக காமன் கூத்து போன்ற கலைவடிவங்களிலிருந்து அதன் கூறுகளை வீதி நாடகத்திற்கு பயன்படுத்த வேண்டும். மலையகத்தில் திறமையான ஆற்றல்மிக்க கலைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் ஆற்றல்களை வெளிக் கொணரப்பட வேண்டும். அதற்கு வீதி நாடகமே சிறந்த ஊடகமாகும்.

கலைஞர் பிரளையனாடனான கலந்துரையாடலுக்கு தோழர் ஓ.ஏ.இராமையா தலைமைவகித்தார் சமூக அபிவிருத்தி நிறுவகத் தலைவர் பெ.முத்திவிளங்கம், நாடகக் கலைஞர் அந்தனிஜ்வோ, கவிஞர் முரளிதான் ஆகியோர் கருத்துரை வழங்கினர்கள்.

கம்ரா நிபுணர் வாமதேவன் மனம் நம்ருக்ரார்

இலங்கைத் திரையுலகில் முடிகுடாத மன்னாகத் திகழ்ந்த கலைஞர் காமினி பொன்சோ அக்டோபர் 1ம் திகதி காலமானார்.

கலைஞர் காமினி பொன்சோகாவைப் பற்றி, அவரின் திரையுலக சாதனங்களைப் பற்றி சிறப்பான தகவல்களை ஆங்கில சிங்கள ஊடகங்கள் வெளியிட்டன. ஆனால் தமிழ் ஊடகங்கள் சில வரிச் செய்திகளுடன் மௌனித்துவிட்டன.

கலைஞர் காமினி பொன்சோவின் இறுதிச் சடங்கின் போது காமினியால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்ட கமிரா நிபுணர் வாமதேவன் "தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் தொலைக்காட்சிகள் இவரைப் பற்றி போதிய தகவல்களை வெளியிடவில்லை என மனம் குழுறி ஆத்திரப்பட்டார்.

கலைஞர் காமினியின் ஆற்றலையும் ஆளுமையையும் பற்றிய பல தகவல்களைச் சொன்னார். அவை அடுத்த இதழில்...

மலையக கலைஞர்களின் விவரத்திரட்டு

மலையக நாடகக் கலைஞர்களைப் பற்றிய விவரங்களோ அல்லது மலையக பாரம்பரிய கலைஞர்கள் பற்றிய குறிப்புகளோ இதுவரை பதிவு செய்யப்படவில்லை. மலையக கலை இலக்கியவாதிகள் நூறு பேர்களைப் பற்றிய தகவல்கள் "முகமும் முகவரியும்" என்ற தலைப்பில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மத்திய மாகாண தமிழ் கல்வி கலாசார அமைச்சினால் வெளியிடப்பட்டது.

மலையகத்தின் கலைத் துறைக்கு பங்களிப்பு செய்த மூத்த கலைஞர்கள் பலர் இன்றும் வெளிச்சத்திற்கு வராமல் இருக்கிறார்கள்.

இன்றும் சிலர் கலைத்துறைக்கு உயிருட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவர்களைப் பற்றிய விபரங்களை தொகுப்பதில் கலைக்கழுத்தின் தேசியநாடகக் குழு உறுப்பினராகிய நியமிக்கப்பட்டுள்ள எழுத்தாளரும், நாடகக் கலைஞருமான அந்தனி ஜீவா ஈடுபட்டுள்ளார். மலையகத்தின் கலை வளர்ச்சிக்கு பணியாற்றும் கலைஞர்கள், பாரம்பரிய கலைஞர்கள் தங்களைப் பற்றிய விவரங்களை புகைப்படத்துடன் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு கேட்கப்படுகின்றனர்.

அந்தனிஜீவா

தேசிய நாடகக்குழு

உறுப்பினர்

த.பெ.எண்.32

கண்டி

இதழ் 16 ஒக்டோபர் 2004

சுகல தொடர்புகளுக்கும் :

ஆசிரியர்

த.பெ. எண் 32

கண்டி

இந்த மாதம் தேசிய வாசிப்பு மாதமாகும். மலையக மாணவர்கள் மத்தியில் மாத்திரமின்றி, மலையக ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் வாசிப்பை தூண்ட வேண்டும் என்பதே எமது நோக்கமாகும்.

நல்ல நூல்களை மாணவர்களுக்கு படிக்கும்படி சொல்ல வேண்டியது பெற்றோர் ஆசிரியர் கடமையாகும்.

மலையகத்தில் மாத்திரமன்றி இலங்கையிலும் அருகிலுள்ள தமிழ் நாட்டிலும் எத்தகைய மாணவர்களின் அறிவை தூண்டக்கூடிய நல்ல நூல்கள் வெளிவருகின்றன என்பதை அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டியது நமது கடமையாகும்.

கொழுந்து — சஞ்சிகை இத்தகைய பணிகளை முன்னெடுக்கும்.

இலங்கை எந்த பிரதேசத்தில் நல்ல நூல்கள் வெளிவந்தாலும் — அதனை அறிமுகப்படுத்தும்.

அத்தகைய நூல்கள் எங்கே கிடைக்கும் என்பதையும் அறியத்தகும்.

இனி அடுத்த.... இதழில் சந்திப்போம்

இந்த இதழ் வெளிவர உதவியவர்கள்

ஸ்ரீலங்கா சிகாமணி

நாகலிங்கம் இரத்தினசபாபதி

அகில இலங்கை சமாதான நீதவான்

(காப்பாளர்கள், மலையகக் கலை இலக்கியப் பேரவை)

சமூகஜோதி

எஸ்.முத்தையா

அகில இலங்கை சமாதான நீதவான்